

עפ"ג 6495/09/15 - מדינת ישראל נגד פאדי דחל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 6495-09-15 מדינת ישראל נ' דחל
תיק חיצוני: פלא 140334/2013 יפתח

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת אסתר נחליאלי-חיאט
המערערת: מדינת ישראל
נגד
המשיב: פאדי דחל

פסק דין

המשיב הועמד בבית משפט קמא לדין בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, עבירה על סעיף 7(א) + 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג-1973.

על פי האמור בעובדות כתב האישום החזיק המשיב בתאריך 31.3.13 בכמות של 5.0407 גרם נטו של סם מסוג הירואין +/- 0.1386 גרם של אותו סם. הסם היה מחולק ל- 7 מנות.

המשיב הודה בבית משפט קמא בעבירה שיוחסה לו והורשע על סמך הודייתו.

המדינה טענה בבית המשפט כי מתחם הענישה הראוי בתיק זה, בהינתן כמות הסם והעובדה שהיה מחולק למנות, נע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל ועתרה להפנות את המשיב לקבלת תסקיר של שירות המבחן לצורך האפשרות לשלוח אותו לריצוי מאסר בפועל. העתירה להפנות את המשיב לקבלת תסקיר היא פונקציה של גילו כמתחייב בחוק.

הסנגוריה טענה כי יש מקום להסתפק בתיק זה בענישה הצופה פני עתיד. לענין המתחם טענה הסנגוריה כי הוא נע בין מאסר על תנאי לבין חודשים ספורים בדרך של עבודות שירות.

בית משפט קמא (כב' השופט ש' מלמד) סבר כי המתחם הראוי הוא בין מאסר על תנאי ועד שנת מאסר. בהינתן המתחם האמור ומשום שסבר כי אין זה המקום לשלוח את המשיב לריצוי מאסר בפועל, לא נעתר בית המשפט לבקשת המדינה להפנותו לקבלת תסקיר וגזר את דינו מיד. על המשיב הוטלו 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, קנס בסך 2,500 ₪ וכן נפסל המשיב מקבלה או החזקה של רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים אף זאת על תנאי.

על גזר הדין ובגדר גזר הדין על החלטתו של בית המשפט שלא להפנות את המשיב לקבלת תסקיר מערערת המדינה בפניו.

המדינה טוענת כי המתחם בתיק זה נע כאמור בין 8 ל- 18 חודשי מאסר. לתמיכה בטענתה מפנה אותנו המדינה לתיק נוסף שבו בנסיבות דומות נקבע, כי זהו המתחם והקביעה עברה גם את ביקורתו של בית המשפט העליון. משכך, לא היה מלכתחילה מקום לפסול את האפשרות לשלוח את המשיב לריצוי מאסר בפועל ושגה בית משפט כאשר נמנע מהפנייתו לקבלת תסקיר כמתחייב מגילו.

הסנגורית טוענת כי מכלול הנסיבות מצביע על כך שלא נפלה שגיאה מעם בית משפט קמא. המשיב צעיר, זאת הרשעתו היחידה והראשונה. המתחם שקבע בית משפט הוא מתחם ראוי ושמסבר בית משפט כי ממילא לא ירצה מאסר בפועל, גם התסקיר מיותר.

נראה לנו כי יש ממש בערעור המדינה.

תחילת התהליך הוא בקביעת המתחם. לענין זה אנו שבים ומפנים לעובדות שפורטו לעיל. למעלה מ- 5 גרם הירואין מחולק ל- 7 מנות כשאינן מחלוקת שהכמות נועדה שלא לשימוש עצמי, שהרי זוהי העבירה שבה הודה והורשע המשיב. הזדמן לנו כבר לומר לא אחת בתיקים דומים, כי הגם שהסם היה מחולק ל- 7 מנות הנה בפועל ניתן להכין ממנו הרבה יותר מנות בהינתן הכמות שמדובר בה.

קשה מאוד לחדש ולהוסיף אמירות שלא נאמרו בפסיקה על כל ערכאותיה באשר לחובה להילחם בנגע הסם, לנזקים שהוא צופן בחובו ולמשמעות הקשה שיש לכמות כזו של סם שעלולה להגיע בין למי שיעשה באמצעותה את השלב הראשון במדרון ההתדרדרות, ובין למי שיעשה באמצעותה צעד נוסף באותו מדרון. מתחם ענישה שמתחיל כפי שקבע בית משפט קמא ממאסר על תנאי, איננו משקף נכון את העבירה בנסיבותיה.

אנו קובעים כי המתחם בתיק זה נע בין 6 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר. כיוון שכך עומדת על הפרק כמובן גם האפשרות לשלוח את המשיב לריצוי מאסר בפועל. משאמרנו זאת, אמרנו ממילא כי היה מקום להפנות אותו לקבלת תסקיר של שירות המבחן וכך אנו מורים.

אנו מבטלים את פסק הדין של בית משפט קמא.

הדין יחזור לבית המשפט על-מנת שהמשיב יופנה לקבלת תסקיר ובעקבות זאת ייגזר דינו.

ניתן והודע היום כ' כסלו תשע"ו, 02/12/2015 במעמד הנוכחים.

עמוד 2

אסתר נחליאלי-חיאט,
שופטת

ג'ורג' קרא, ס"נ

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד